



Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacra-||mento Evcharistiae,|| contra Oecolampodium,
opusculum:||**

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1527

VD16 C 4208

Assertionis illius erroneae de eucharistia, consecratores, non mo[do] anathematis ce[n]suram incurrere: uer[um] etiam infideles habendos esse, q[...] expressis catholicae fidei articulis repugnant. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30220

EVCHARISTIAE. I. 7.

nomen (sicut & rem ipsam) subsannat & abiicit.
quod tamen ecclesia catholica pie & religiose su-
scipit. Rursum sicut substātiā panis & uini ma-
nere in eucharistia post consecrationem sacerdo-
talem autumat, sine corporali Christi pñtia: ita et
accidentia utriusq; signi sacramentalis, suis tunc
inhabere subiectis & semper inesse perhibet. ridi-
culum id existimans & penitus explodendum, q
dicantur ibidem accidentia panis & uini sine su-
is subiectis existere. qđ nihilominus syncera fide
liū confitetur deuotio, & fides. Hæc est o candidi
lectores, bella illa & egregia doctrina Oecolam-
padiana: in illo opere, tā præclari tituli fucis ador-
nato, contenta. Quam si quis conferat ad tres il-
los articulos īpij Viclefi, iā olim (ut diximus)
damnatos, quid oro discriminis inter illam & hos
inueniet? Ut persuasum habeant oēs, in Viclefo,
& Oecolampadiū tanq; rediuiuum Viclefum,
fuisse cum suo hoc libro, a concilio Constantiensi
& Martino quinto, in spiritu condemnatum:

¶ Assertionis illius erroneæ de eucharistia,
consectatores, non modo anathematis cen-
suram incurtere: uerum etiam infideles ha-
bendos esse, q expressis catholicæ fidei arti-
culis repugnant.

Cap. III.

OVam detestanda v̄o et abominabilis
sit ea assertio, ab Oecolampadio rur-
sum in orbem inuecta, quæ abnegat
ueram sacri corporis dominici in eu-
charistia pñtia: demonstrant gra-
ues poenæ, ab ipso iure pontificio in hmōi temera-
rios assertores definitæ. Quare una hæc est, q sen-

Errores
Oecolam-
padij cir-
ca eucha-
ristiam.

DE SACRAMENTO

tentiae ex cōdicationis decer nūtūr subiacere, cōio-
neq; fidelium priuandideclarantur: per canonē il-
Lucius 5. lum Lucij tertij, q; in 5.lib. epistolā decret. tit. de
hæreticis. ca.ad abolendam.in hunc modū depro-
mitur. Vniuersos q; de sacramento corporis & san-
guinis dñi nr̄i, Iesu Christi: uel de baptismate, seu
de p̄ctōrum confessione, matrimonio, uel reliquis
ecclesiasticis sacramentis, aliter sentire uel docere
nō metuunt: q; sacrosancta Rom. ecclesia prædicat
& obseruat, & ḡnaliter quoscunq; eadē Romana
ecclesia, uel singuli episcopi per Dioceses suas cū
concilio clericor̄, uel clericī ipsi sede uacante, cū
concilio (si oportuerit) uicinor̄ episcopor̄, hære-
ticos iudicauerint: uinculo perpetui anathematis
innodamus. Hæc ibi: Atqui positionis illius exe-
crandæ, negantis corporalem domini nr̄i in sacra-
mento eucharistiae existentiam, obseruatores: !ō-
ptis, de sacramento corporis & sanguinis dñi no-
strī, q; sacrosancta Rom. ecclesia prædicat & ob-
seruat. Enim uero illa profitetur & inconcusse te-
net: per uerba consecratioia sacerdotis, panem &
uinum cōuerti in uer Ch̄ri corpus & sanguinem
finitaq; uerbore illoꝝ prolatiōe, protinus sub for-
ma panis & uini, p̄tis adesse domini nostri corpus
& sanguinem, secundū uerā eorundem substan-
tiam: ut sequentia dicta monstrabunt. Vtrunque
aut̄ horꝝ omnino denegāt pestilentis huius doctri-
næ defensores. Sunt igitur ipsi, iuxta dictam san-
ctionem canonicam, perpetuo anathematis uin-
culo innodati: donec ab errore illo nefando resipis-
cant. ¶ Secunda uero poena nec minus formida-
da, quam incurruunt addicti pertinacius huic pra-
uæ assertioni q; nunc discutitur; est, q; eo ipso infi-



delitatis sibi notam inhurunt, & tanque apostate a fide catholica (quā in baptismo susceperunt) hñdi sunt: & ut tales, nisi mature pedem reuocent, publice plectendi. Nempe quod uere Christi corpus secundum suā substantiā reuera cōtineatur sub specie panis: articulus est fidei, per unigenitum dei filium apostolis reuelatus, & in eloquijs euāgelicis atque apostolicis aperte traditus: ex quo sanctū euācharistiae faciamētum fuit a dño nostro in ultima cōena institutum. Quippe tres sacri euangelistæ, institutionē huius diuini sacramenti cōmemorant, necnon & deiloquus Paulus ad Corinth. scribens: uno ore testantur, Christum pane manibus suis accepto, & apostolis porrecto, dixisse: Hoc est corpus meum. Et B. Ioannes in euang. suo: uerba summæ ueritatis de excellentissimo hoc sacramēto in proposito dicta, recenset. præsertim hoc ipsum, quod panis quem daturus erat Chris: caro sua sit pro mundi uita. quod item manducans carnē eius, & bibens eius sanguinem, habeat uitam æternā: quoniam ipse, panis sit uitæ, & panis uiuus qui de cœlo descendit. At nonne hore quinque diuinorum scribare testimonia, omnino consonantia in re tam ardua, & sublimi: sufficiunt ad ingenerandam nobis fidem de hoc proposito? Quid. n. expressius audire: Iucidius dici poterit ad instruendum hunc fidei articulum: irrefragabilitantorum testimoniū & talium testimonio corroboratum? Est igitur ea propositio, haud dubie habenda ut fidei articulus: in scriptura contentus. Qui igitur eam repudiāt: impingunt in uerum fidei articulum. & tanquam ab negantes fidem, quam in susceptione lauacri regenerationis professi sunt: ob apostasiam ueniunt puniendi.

Verum hic instabit quispiam, hunc

Matt. 26.
Marci. 14
Luc. 22
1. Cor. II
Ioan. 6

DE SACRAMENTO

de sacramento eucharistiae articulum. nequaquam
cōtineri aperta enunciatione in aliquo trium sym-
boloꝝ fidei, ab ecclesia receptorum. utputa nec in
symboloꝝ apostolorꝝ, nec Niceno, nec Athanasij.
Et proinde ipsum habere nō deberi, tanqꝫ fidei ar-
ticulum, cum oēstales artículos complectatur ali-
quod illorꝫ trium symbolorꝫ, ut est sanctorꝫ oīm
sententia. ¶ Adhibenda illi est responsio. primum
hanc inualidam esse cōsecutionem, si quid aliquo
trium dictorꝫ symbolorꝫ non contineatur aperte.
protinus ipsum ut fidei articulum haberri non de-
bere. Nullum siquidem illorꝫ symbolorꝫ, expri-
mit Christum octauo post nativitatem die fuisse
circuncisum, a Magis deinde aderatum, in tēplo-
ꝫ præsentatum quadragesimo post transactū na-
talem die, & circa tricesimū x̄tatis ipsius annum
a Ioanne Bapt. ipsum fuisse in Iordanē baptiza-
tum. Nullum itidem eorꝫ symbolorꝫ, plane memi-
nit miraculorꝫ dñi nostri, necꝫ ingressus ipsius in
Hierusalem cum honoratissimo totius populi ap-
plausu; necꝫ lateris ipsius in cruce pro nobis mor-
tui apertione, effluxusque sanguinis & aquæ ex
himōi lateris cōfossione. Denicꝫ nec missionis san-
cti spiritus in discipulos dñi, decimo post glorio-
sam illius ascensionem die. sicut nec aliorꝫ multo
rum mentionem facit, in Euangelica narratione
plane expressorum. Attamen addubitat nemo,
quodque eorum quæ nunc explicata sunt: tanquā
articulum fidei habēdum esse. Et si quis cum per-
tinacia quodpiam illorum negauerit eundem tan-
quam hæreticum, infidelem & apostatarantem a fi-
de, censeri debere. qꝫ inficiari fuerit aggressus idि-
psum, quod Euangelica lectio, aut apostolicahis-
toria clariſſime aſtruit. Non igitur recte confici-

Obiectio nis dilutio

EVCHARISTIAE. I.

as, mysterium ueræ & substancialis præsentia do
minici corporis in eucharistia, non esse fidei articu-
lum: quis in nullo trium symbolorum ecclesiastis
corde aperte continetur. Insuper cum articulum fi-
dei dictum astruant autores non incelebres, quod ar-
ctet fideles omnes ad illum expresse credendum ex
publica ecclesiæ professione. quis hanc orthodo-
xam de eucharistia assertionem, quod in ea y' e Chri-
sti corpus continetur: addubitauerit secundum
hanc peculiarē rationem, articulum fidei dīci de-
bere; cum eam explicite credendam atq; tenendā
proponat ecclesia sancta: tum ex annua diei festæ
corpori dominico sacræ celebritate; summorum
pōtificum autoritate, instituta: tum etiam ex obli-
gatione suscipiendo quotannis sanctam eucha-
ristiam: adultis iudicata. tum deniq; ex obligatoria
lege audiēdi diebus festis missam, ecclesiastico de
creto sanctita: ut sequens apertius ostendet sermo.
Ad expressam itaq; illius fidem: tenentur omnes.
¶ Secundo, & id pro responsione illi prædictū ca-
uillum objectanti proponendum est: ipsum diui-
næ eucharistiae mysterium modo dictum, conti-
neri in illo symboli apostolorum articulo, quo profi-
temur nos credere cōmunionem sanctorum. Quippe
huiusmodi sanctorum communio, quæ ibidē cre-
denda proponitur: accipiēda est pro communica-
tione omnium fidelium in omni re sancta, siue fi-
dei, siue charitate, siue etiam in sanctis oratiōibus
atque operibus: sed maxime in participatione sa-
cramentorum, quæ potissima est Christianorum inter
se communio. Atqui inter omnia sacramenta, cō
munionis nomen præcipue & peculiari quodam
modo, sanctæ eucharistiae sacramento cōuenit: ut
quod cæteris perfectius fideles omnes ad unitatem

B

4

Quid per
cōionē san-
ctorum in
symbolo de-
signatur

DE SACRAMENTO

corporis mystici cōuniat atq; colligat. Quemadmodum sacratiss. pater Dionysius in principio 5.
capitis sui lib. de ecclesiast. hierarchia, plane testatur: inquirens primum, cur nomen cōionis, quod
alijs quoq; sacramentis omnibus commune est; ipsi sacramento eucharistiae singulari quadam ap-
pellatione asciscitur, ut cæteris excellentius atq;
frequētius: apud sacros autores cōmunio dicatur.
Cui quidem inquisitioni hanc adhibet responsio-
nem, eo ipso id fieri: qm̄ ipsum eucharistiae sacra-
mentum finis est & consummatio, perfectioq; et
cōplementum cæterorū sacramentorū. q̄ cum fide
libus ministrantur: per subsequentem illa ministe-
ria eucharistiae cōunionem perficiuntur atq; cō-
plētūr. Vnde efficax sumitur argumentū: ipsum
corporis dominici mysteriū, cæteris amplius &
consummatius, effectū cōunionis fidelibus tra-
dere. & ab hmōi integriore maioresq; cōunionis
efficiēdū & efficacia: nomen ipsum cōunionis,
proprie quodam mō & peculiariter eucharis-
tiæ sacramento attribui. Quemadmodū, inquit,
sacramentum baptismi: mō quodam speciali dici-
tur sacramentum illuminationis. qm̄ tametsi sa-
cramenta omnia fidelem animam diuinam illustrē-
gratia: hmōi tñ sacræ ablutionis mysterium, pri-
mi luminis cōsortium tradit, omniumq; diuinarū
illuminationum est principium. Idcirco ex effe-
ctu ipso: uerissimo illud illuminationis cognomi-
ne prædicatur. ¶ Astipulatur eidem & Damasce-
nus, in quarti libri sui de fide orthodoxa, capi. 14.
ita de sancta eucharistiā, loquens: Dicitur & com-
munio: & est reuera, q̄a cōunicamus per ipsam
Christo, & participamus eius carne & diuinitate
& quia cōicamus & unimur inuicē per illā, Nā

Dionys.
Areopag.

5
Damasce.

EVCHARISTIAE. I. 10

quia ex uno pane participamus omnes: unum corpus Christi & unus sanguis, & in unicem membra efficiuntur, con corporati Christo existentes. Omni igitur uirtute obseruemus: ne participemus participatione hereticorum, neque tributramus. Nolite nam sancta dare canibus, inquit dominus noster: neque seminare margaritas uestras ante porcos, ut non participes erroris & malae fidei eorum efficiamur: atque contra damnationis. Hac ille. Ex quibus liquido constat, quod sacra eucharistia principium atque primum locum inter sacramenta, sub nomine sanctorum communionis obtinet in symbolo apostolorum: ubi nos credere confitemur sanctorum communionem. Et ita articulum hunc de eucharistia: contineri in aliquo symbolo ab ecclesia receptorum, quaeque in ea publice solent proferri. quod propositae obiectio: plene satisfacere putetur, Porro quod in hac secunda responsione modo deductum est: eucharistiae scilicet mysterium sub eo comprehendi articulo symboli Apostolici, quo credere nos profitemur communionem sanctorum: diffuse monstrat & astruit uenerabilis pater, & doctrina theologica, maiorem in modum excellens, Thomas Vualden. in nonagesimoquinto capitulo operis de sacramentis.

¶ Demum tertio loco: & haec propositae obiectioni reddenda est responsio. fidem de conuersione panis consecrati in uerum Christi corpus, & de reliquis eam conuersionem consequentibus dei mirabilibus, in altissimo eucharistiae mysterio: apte explicari in decreto concilij generalis, sub Innocentio tertio Romae apud Lateranum celebrati: explicato in principio primi libri epistolarum decretalium, capitul. firmiter credimus. quod nonnulli, symbolum Innocentij tertij uocitant: & quar-

1. Cor. 10:

Matth. 7.

Thomas
Vualden,
6

DE SACRAMENTO

ti symboli habere locum asseuerant. Vbi in hunc modum, de diuino hoc sacramento: sermo contexitur. Vna uero est fidelium uniuersalis ecclesia, extra quam nullus omnino saluat. In qua, idem ipse sacerdos est sacrificium, Iesus Christus. Cuius corpus & sanguis, in sacramento altaris sub speciebus panis & uini ueraciter continetur, transubstantialis pane in corpus, & uino in sanguinem, potestate diuina, ut ad perficiendum mysterium unitatis accipiamus ipsi de suo, quod accepit ipse de nostro. Hæc ibi. Quibusq;dem uerbis, tota Oecolāpadij assertio de eucharistia, quam construere nititur, penitus euertitur & destruitur. Nam si corpus dominicum in sacra eucharistia sub speciebus panis ueraciter continetur, ut ibi nobis credendum illud ab eccl. sancta proponitur. nequaquam illic est corpus Christi ut in signo tamen, & umbratili figura. Et si panis per uerba consecratoria in uerbo Christi corpus transmutatur (quod addubitare, fidelium debet nemo, nam ita tenendum nobis esse, ibi catholicam decernit ecclesia) non manet ibidem post uerborum consecrationis pronunciationem substantia materialis panis, sed solum Christi sacratissimum corpus, sub specie panis integrum illic adest: accidentibus illius, sine subiecto diuina uirtute subsistentibus in eucharistia, ad nostram fidei consolidationem. ¶ Nec illud quempiam moueat Oecolāpadij improprium: quo confitentes transubstantiationem in superexcellente eucharistiae mysterio, & eo utentes nomine arcu nois ipsius rem admittentes, contemptim papistas appellat, nonnulli uero papisticos & interdu Romanenses. Nam id haec reticis peculiare est: apostolicam sedem, & eam ut par est reverentes, cōtumelij infectari, afficeret.

Innocentius III.

EVCHARISTIAF. I. II.

probris contra illud dñi uerbum in Exodo. Dñs Exod. 22.
 non detrahes: & principi populi tui nō maledices.
 Qm̄ enim nouis peruersor̄ dogmatum adinuenti
 onibus aut īā olim damnator̄ reuocatione: ab ec-
 clesiæ unitate se disseindunt atq; diuellunt, ut no-
 uam sibi constituant ecclesiam, imo conuenticu-
 lum & synagogam satanæ: non desistunt unq; aut
 uerbis aut (si datur facultas) etiā factis inimiciter
 eos persecuti, qui in sinu & gremio suræ matris spi-
 ritualis, s. ecclesiæ orthodoxæ permanentes: insanis
 eorum doctrinis aures patefacere nosūt. Quod in
 ueteri lege per Hismaelem persequenter Isaac, et Gal. 4:
 per Esau, fratrem suum Iacob diutius odio graui Gene. 27
 insectantem: est designatum.

¶ Ex oblatione panis & uini per Melchise-
 dech, & immolatione agni paschalisch typici,
 recte colligi: in Sacramento Eucharistiae,
 Christi corpus uere cōtineri. Ca. IIII.

SED age rem ipsam propositam non ag-
 grediamur authoritate sacrarum literarū
 & rationibus inde sumptis primum ful-
 cire: & in sancta eucharistia sacratissimū
 Christi corpus ueraciter contineri, ostendere,
 & non tm̄ ut in figura & signo ibidē exis-
 tre: quemadmodū dicunt aduersarij. Quid uis autem
 ad eam rem cōprobandum, sola fidelibus sufficere
 deberet ipsa summæ ueritatis autoritas: cōtestan-
 tis frequenter in sa. scriptura, uerū suum corpus &
 sanguinem in sanctissimo eucharistiæ sacramēto
 contineri, cui solidæ basi innixa ecclesia catholica
 a spiritu sancto id edocita: inconcussam fidē illam
 semper tenuit hactenus, semperque tenebit. ut ta-
 men dilucidior euadat ipsa ueritas: ex limpido di-

B 5